

Santa Lucia

Kokken i Gran cafe Duomo forklarede det sådan: Der er 3 Lucia-kirker. For det første er domkirken viet til Lucia. Og i den anden ende af pladsen er der Lucia-klostret, det er et kloster derfor er det næsten altid lukket. Stiftet af den spanske dronning. For nonner. Og så er der moderkirken inde på fastlandet. Lucia ligger i øvrigt i Venezia. Hun blev i sin tid ført til Byzans og herfra nappede venetianerne hende. Syrakus besidder kun "ganske få dele" af hende.

Santa Lucia, som også vi danskere fejrer med optog i december, er Siracusas helt egen helgeninde. Her levede hun så langt tilbage som begyndelsen af 300-tallet, og her døde hun som kristen martyr. Legenderne om hendes martyrium er talrige. En af dem fortæller, at hun nægtede at gifte sig, fordi hun havde viet sig til Kristus, og derfor blev tortureret. Man stak blandt andet øjnene ud på hende, men hun satte dem selv på plads igen. Til sidst huggede man hovedet af hende.

Mindet om hendes lidelser holdes ved lige i malerier og statuer, hvor hun ofte er meget dramatisk afbildet med en kniv i halsen eller med sine øjne båret frem på en bakke. Her i byen er hun flere steder afbildet med en pikant kniv stikkende ud fra halsen, og et sted står der en mand bag hende med draget daggert i gang med at blinde eller aflive hende.

Lucia-statuen

Santa Lucia er et slags vartegn for Siracusa, et af byens mange, men et af de vigtigste. Domkirken på øen Ortigia er som nævnt viet til hende. Her har hun sit eget kapel, og et sidelokale er indrettet til Luciabutik med mulighed for at købe allehånde Lucia-souvenirs. Inde på fastlandet står kirken Basilica di Santa Lucia al Sepolchro, hvor hun ligger begravet. Det er disse to kirker der udgør rammerne for Luciafesten.

Den store Luciafest varer det meste af december måned, men de store dage er den dag, hvor Lucia forlader domkirken for at besøge sin gravkirke på fastlandet, og den dag hvor hun vender "hjem" igen.

Domkirken besidder nemlig en stor sølvstatue af helgeninden, der normalt er låst inde. Men d. 12. december, efter at byens gejstlige har forberedt sig i 13 dage med bøn og messer, bliver hun taget ud af sit skab og placeret på domkirkens højalter. Det foregår ved en lukket ceremoni, hvor ærkebispens foredrager, og hvor der bagefter uddeles en særlig Lucia-kage, la cuccia, til de tilstedeværende.

Dagen efter kan vi andre også være med. Ved 15.30-tiden d. 13. december bæres statuen ledsaget af musik ud af domkirken til domkirkepladsen, der er tætpakket med mennesker. Hun tages så ud på sin lille rejse, båret på skuldrene af 60 "grøn-huer", som bærerne kaldes. De går ned til den del af havnen, der kaldes Porta Marina. Her hylides hun med horn og sirener fra både militære skibe og fiskerbåde, inden processionen går over broen til fastlandet.

Optoget slutter ved Lucias gravkirke, hvor hun stilles på kirkens højalter. Her får hun lov at stå i syv dage til almindelig beskuelse og under stor opmærksomhed fra byens troende.

D. 20. december kaldes "l'ottava", da det er festens ottende dag. Denne dag kl. 16 bringes statuen i procession tilbage til domkirken. Processionen gør flere ophold undervejs, hvor der er musik og taler, og når den kommer til Ortigia er der fyrværkeri ud over vandet. Efter fyrværkeriet bæres Lucia så til domkirken, hvor hun låses inde igen i sit skab. Her bliver hun, til hun på ny skal fejres i maj.